

Venceslav Winkler:

Veliki petek.

Raglje v zvonikih ropočejo
pesem leseno
in hodimo tihi in mislimo vdano
na smrt in na biče in trnovo krono.
Po gričih
pa cvetejo češnje in vriskajo njive v pozdrav
in gozd in veselo nebo
se nam smeje iz daljav.

Raglje v zvonikih ugašajo v mrtev večer.
Smrt se umika in biči bežijo.
Trnjeva krona na Križanem raste v sijaj,
osi trni so bridki,
osi trni gorijo,
vabijo v tesen objem.
Križani vdano smehlja se,
vse biče sprejemal je nase,
jutri pa —
o jutri pač dobro bo vsem...

Ksaver Meško:

Velikonočna.

»Življenje novo se budi,
brsti zelenje, cvet dehti:

aleluja.

In ptičke pevke žorgole,
se vesele, Boga slave:

aleluja.

Od smrti naš Gospod je vstal,
da bi vstajenje nam še dal:

aleluja.

Premagal smrt, peklá temó
in nam odprl je vhod v nebo:

aleluja.

Hoaležno združi se z menoj,
o človek vsak, z menoj zapoj:

»Aleluja«.

Zahvaljen Jezus, naš Gospod!
Glasi se naj povsod, povsod!

Aleluja

Venceslav Winkler:

Rože in brinje.

Jezus v halji spileni,
Jezus v halji žalostni,
Jezus gre čez božji svet,
sneg beži pred njim in led.

Raste, raste roža bela,
rasti brinjevo drevo,
vso poljano pregrnita
in pokrijta vso gorol«

Raste, raste roža bela
kot je nima vaški vrt,
raste brinje v strmem bregu,
raste za Njegovo smrt.